

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Konec staročeške stranke.

Staročeške stranke ni več. Na shodu njenih zaupnih mož se je soglasno sklenilo, ne udeležiti se predstojećih deželnozborskih volitev, prepustiti torišče mladočeški stranki.

Staročeši so že davno vedeli, da jih pri volitvah čaka strahovit poraz, prav tak, kakor so ga doživeli pri državnozborskih volitvah, saj je bilo že davno očitno, da narod ni več na njihovi strani. Da se temu porazu ognejo, zajedno pa da omogočijo mladočeški stranki, spraviti v dež. zbor sposobne moze, so se umaknili.

Staročeška stranka je svojega konca sama kriva. Zaupanje narodovo jo je spremljalo, ko je po mnogih letih se vrnila v drž. zbor in s poljskimi in konservativnimi poslanci sestavila železni obroč, s katerim je vladal grof Taaffe. Kako ulogo so tedaj igrali staročeški poslanci v našem parlamentu! Rieger, Clam Martinic, Zeithammer so imeli prvo besedo. A nedostajalo jim je odločnosti. Zadovoljevali so se z malenkostnimi stvarmi, niso pa se upali, delati na premembo sistema, na popolno jednakopravnost. Prej kakor slej se je centralizovalo in germanizovalo. Vrh tega se staročeški poslanci niso ustavljali reakcionarnim težnjam z njimi združenega plemstva ter podpirali klerikalna prizadevanja, o katerih češki narod na svojo in na srečo vsé monarhije neče nič vedeti. S tem so staročeški poslanci izgubili polegoma zaslombo pri narodu in njega zaupanje, a ko jih že nihče več ni maral, so sklenili še zloglasne punktacije.

S punktacijami si je staročeška stranka prizadejala smrtni udarec. Ves narod se je dvignil proti njej in dasi jih je zatajila in se jim odpovedala, je bila pri državnozborskih volitvah popolnoma pobita. Kakor burja zvenelo listje, tako je narodova nevolja odnesla staročeške mandate.

Vzlic temu eklatantnemu porazu pa se staročeška stranka ni hotela umakniti. Pričakuje pomoči od vlade in od plemstva je v deželnem zboru tlačila grofu Thunu in se mu ni uprla niti po razglasenju izjemnega stanja. In s tem je kopala sama sebi grob. Zapustili so ji tudi najzvestejši njeni pristaši, izgnbila je postojanko za postojanko, a namesto da bi se emancipovala vladnega upliva in

otresla plemiških in klerikalnih pritiskov se je čedalje bolj pogrezala v klavernem oportunizmu.

Nekdanja mogočna, zmerno-liberalna narodna stranka se je bila tekom let premenila v skupino raznovrstnih reakcionarno pobarvanih elementov. Ta ostanek staročeške stranke, spoznavši, da je do cela dogospodaril, da nima nikakega upanja oživiti se kdaj, je zdaj vrgel puško v koruzo in prepustil politično zastopstvo naroda mladočeški stranki.

Če pa pravimo, da ni škoda za to stranko, da je zaslužila svoj žalostni konec, s tem nečemo reči, da ni narodu nič koristila. Dokler ni prišel Taaffe na krmilo, je ta stranka odločno in srečno zastopala in vodila narod in s svojim takratnim delovanjem narod povzdignila tako, da je njo samo pahnili od sebe, ko se je izneverila svojim načelom.

V Ljubljani, 5. novembra.

Dr. Lueger. Protisemitje dunajski so sklenili, da bodo zopet dra. Luegerja volili za župana, ako bi sedaj ne dobil potrjenja, in to tako dolgo, da se vlada uda. S tem bi pa najbrž jo pritirali do razpusta mestnega zbora, kajti grof Badeni bi najbrž ne dal si zapovedovati in bi rajši z novimi volitvami poskusil srečo. Sicer je pa pričakovati, da protisemitom ne bode treba posezati po tem skrajnem sredstvu, kajti grof Badeni se najbrž ne bode dal prestrašiti od levičarjev, da ne bi predložil dra. Luegerja kroni v potrjenje. Ogerska vlada, ki je sprva ruvala proti dru. Luegerju, je pa te dni po svojih glasilih izjavila, da je nič ne briga, kdo bode župan dunajski. To je popolnoma avstrijska notranja zadeva. Najbrž Banffy čuti, da vse njegovo prizadevanje pri Badeniju ni imelo uspeha, zaradi tega pa najedenkrat hoče utajiti, da bi se ogerska vlada bila kaj mešala v to stvar, da ne bode mogla opozicija v zbornici vladi zopet slabosti očitati. Da bi pa Banffy v tem oziru rad ustregel dunajskim židom, je gotovo.

Nazadovanje levičarjev. Dopolnilna volitev v Žatcu na Češkem je zopet pokazala, kako zjedinjena levica zgublja pri narodu zaupanje. Liberalni kandidat je sicer še zmagal, a imel je le 42 glasov večine, dočim je leta 1891. liberalni kandidat dr. Pichler imel nad 700 glasov večine. Pri bodočih volitvah bode ta mandat že zgubljen na obrtno

stranko, katere kandidat mizarski mojster Weber je sedaj dobil 899 glasov. Udeležitev je bila pri letošnji volitvi mnogo večja nego 1891. leta.

Trentinsko vprašanje. Časopisi zagotavljajo, da ima sedanja vlada najboljšo voljo proučevati trentinsko vprašanje. Mi dvomimo, da bi grof Badeni hotel privoliti v kako delitev Tirolske. Ko bi to storil, začeli bi namreč Rusini v Galiciji z jednako pravico zahtevati, da rusinski del dežele dobi neko samoupravo. Tega pa Badeni gotovo ne želi. Od proučevanja kacega vprašanja do rešitve je še daleč in to se bode pokazalo tudi pri trentinskem vprašanju.

Francozi imajo novo ministerstvo in to je radikalno. Bourgeois je predsednik in minister notranjih stvari, Ricard minister bogočastja in pravosodja, Cavaignac vojni, Lockroi pomorski, Combes učni, Doumer finančni, Guyot-Dessaigne minister javnih del, Mesureur trgovski, Krantz kolonijski in Berthelot minister notranjih stvari. Novo ministerstvo kapitalističnim strankam ni prav po volji in mu prorokujejo, da bode morda se le malo časa držalo. V njem je več mož, ki so znani zavoljo svoje pravičnosti, to pa marsikomu ni po volji, posebno ne sleparjem pri južni železnici. Nova vlada je sklenila z vso odločnostjo proti tem sleparjem postopati. Poleg tega pa hoče nova vlada vpeljati progresivni davek, česar se pa boje vsi bogatinje, ki so nasprotniki vsake pametne davčne reforme, ker se boje, da bi morali kaj več davka plačevati. Da bi novo vlado ob veljavo spravili, trdijo da je socialnodemokratska. Najbrž se Bourgeois ne bode dolgo držal.

Razmere v Turčiji. Poslednji čas so bili razni poboji zlasti v Armeniji. V Erzerumu so Turki pobili nad 50 kristijanov, v Beyruthu je mnogo mrtvih in ranjenih, v Bitlisu je 179 mrtvih, v Alepu so napali Turki celo evropske kristijane in jednega Nemca odpeljali. Turčija zatrjuje po svojih glasilih, da so napadovaleci povsod Armenci. Armenski patrijarh se je hotel te dni zaradi tega pritožiti pri velikem vezirju, ki ga pa ni hotel vzprejeti. Potem je šel pa pomoči prosit veleposlanike, ki so pa odgovorili, da ne morejo dosti storiti, ker so izvedeli od turške vlade, da so napadaleci povsod bili Armenci. Veleposlaniki so pač dali turški vladi dober svét, da naj gleda, da se mohamedanci po-

Listek.

Rožin pepel.

(Francoski spisal Catulle Mendès, preložila Eva.)

Nekega dne sem bil povse sentimentalno razpoložen. V predvečer poslušal sem damo-nevesto, ki je pela krasno romanco. Ponavljajoče se zadnje vrstice so govorile o metuljčkih, ki se spuščajo v osrčja rož, srkavši iz njih sladki med. Vrt, po katerem sem šetal, ohranjeval mi je ljubeznjivi čut. Tu ni bilo pustinj, niti skrivnostno tajnih zakotij; s svojimi lepouvrščenimi gredicami in ljubko vonjavčimi živokimi cvetkami, vsakovrstnih boj — pričal je o dobrem okusu svojega lastnika. Julijsko solnce, razsipajoče svoje žarke v zlatem snu, polagalo je v vrt ono nedolodljivo slast vonjavega šopka. — Zibajoč se metuljček se dotakne moje roke in pusti na njej lahen sled prozornega prašku.

„Beli metuljček“ — ogovorim ga, (spomin na ljubko romanco je uplival še vedno name, da sem ogovoril drobno stvarico) beli metuljček, ne hiti tako brzo, sédi tu na peresce — cvetka bi te preveč motila — in povej mi, kar te morem vprašati.

Metuljček se spusti na peresce.

„Čujem“, se oglasi.

„Lehkomišljeni ljubček lilij in kraljevih rož“, — začnem, „povej mi, od kod je ta prašek, ki ga tako razsipno stresas raz svojih kril, ko letaš od cvetke do cvetke?“

„Radovedneži!“ odvrne metuljček.

„Ko je bila rojena rudečelasa šestnajstletna Eva (naše dame se ne zakasne tako zelo) obstoji vsa presenečena v prekrasnem raju, dihačjem življenju i mladost — ter se divi čarobni tej lepoti. — Ali ona se čuti lepšo, nego je vsa krasota raja. Pogleda v zrcalo vode in zasmilijo se ji vse stvari; da, krasna je levja griva, kadar zmaje ž njo, da se strese kakor plameneči žarki — a njeni, preko ramen se vsipajoči lasje so žarnejši; lepo je višnjevo nebo — a modrina nje očesa sveti se mileje; čemu bi zavidala labudu, ko se belina nje vratu i ramen skuša z belino snega? Preširno gleda Eva mlado naravo in govori: Brezdomno, lepa je... a

Čemu bi mislila? Sede pod drevo in ogleduje, poljublja rožnate svoje pretke. Lila ji je to najljubša zabava.

Nekega dne pa ugleda rožo.

Bila je rožnata — malodane bela — v veličastni milini. Baš, da se je razvila v rožo — v rožo, ki postane zvezda, iz katere ima biti žena.

Tiger je šel mimo, ter se zjokal ob toliki milini.

To je Evo vznemirilo. Videla je, da bode imela vrstnico za — večno. Ona je bila krasna — roža nič manj. — Vonjava ob vonjavo, smehlaj ob smehlaj, čarobnost ob čarobnost bodo bili na veke boj mej sabo. Zaman bodo skušali zaljubljeni pesniki dokazati svojim oboževanim kraljicam poniževanje kraljeve rože. — Eve to ni premotilo; v svesti si je, da bi jo roža vedno nadkriljevala veličastno, zmagovito; večno ponižanje bi bilo za ženstvo, da bi je primerjali odevéli vrtinci. — Nepopisna žalost objame Evo. Nič več se jej ne ljubi iskati svoje podobe v zrcali vode, niti gledati labudjega gibanja na valovih modrih jezer. Po celo noč sanja o blestečih zvezdah in pozabi celo svoje rožnate prste. — Dolgo je trpela, naposled sklence uničiti belo rožo, katera jo je oropala slave, da je najlepši kras raja. Vendar pa je vedela, da z jedno rožo ne uniči nje rodu; vsaki vigred, vsako poletje priklile bodo iz tál prekrasne, ter onečastile ustne, ki niso tako rožnate. Vsaj prvo razžaljenje bi maščevala; brez

mirijo. Turki so posebno predrzni postali, kar so iz ruskega vladnega lista „Praviteljstvenega Vjestnika“ posneli, da ni več popolne jedinstosti mej Rusijo in Anglijo.

Volilno gibanje.

Odgovor „Slovencu“.

Malo sem šel mej svet ter se oziral po političnem kranjskem obnebi; bral sem opomin prezv našega škofa (svojega rojaka) ter videl iz njega, da nas potres še ni dosti potresel, da še ne bo sprave mej škofovo in posvetnjaško narodno stranko na Kranjskem. Sprevidel sem, da „Slovenčeva“ garda pripravlja hudo vojsko proti narodni naši stranki, pogovoril sem se z izborni izvežbanimi dolenjskimi agitatorji in delati začel, kakor je vojni načrt zahteval. — „Slovenec“ me že ima; cele strani piše o tem nevarnem Slancu. „Pozor, somišljeniki na Dolenjskem! Slanc je zunaj na agitacijskem torišču!“ Nazadnje bom pa res še slaven agitator, mali dr. Lueger, ker imajo možaki „Slovenčevega“ uredništva toliko straha pred mano! Ob poslednji državnozbornski volitvi in že prej ob prvi Šukljetoji volitvi so me vlekli vsaki dan po svojih predalih in zopet me vlačijo zdaj, ko smo dolenjski agitatorji raztegnili svoje delo tudi na deželo. Kar s svedrom me dero, prej jim moj nos ni bil všeč, zdaj bi pa najraje celega človeka vrgli v pekel, v najglobejši pekel! — Vsacemu drugemu bi se že gabilo to vedno zmerjanje, ti otročji dovtipi na moje ime, meni ne, s še večjim veseljem se zapodim mej te agitatorje nasprotne nam stranke.

„Slovenčevci“, res sem zunaj, ali ne jaz sam, vse kar čuti sramoto, da bi Vi komandirali po deželi, vse, kar si ne da vzeti moštva! — Dosti nas je. Na celo novo polje stopajo nekateri izmed nas, — vzbudit našega kmeta, da vrže pred prag one ljudi, ki mu ponujajo poslance, ki kmetijstva nič, kar nič ne umejo in posebno take, ki rži od jedmena, ki prosa od sirka ne znajo razločevati. Do zdaj je šel naš oratar z Vami skozi drn in strn, prav za prav, on se ni brigal za volitve. Prišli ste s prav Vam udanimi ljudmi k prvotnim volitvam, sebe seveda dali kot volilne može voliti in še par drugih, da je bilo število polno in šlo je z največjimi duševnimi ničlami — kandidati.

Trdo stališče imamo mi dolenjski agitatorji na tem novem torišču (v mestih nimamo dosti opraviti, ker je vse v dobrem redu), treba je pridobiti celo novo polje narodni naši stranki na Dolenjskem. — Vaš strah, gospoda pri „Slovencu“, pred mano, ki sem le jeden navdušenega našega dolenjskega bojnega oddelka, mi daje upanje, da to novo torišče ni izgubljeno za našo stranko! (Zdaj namreč nimamo prejšnje organizacije več; včasih smo se malo narodni stranki na rob postavljali; prevz. naš knezoškof je bil tako dobitljiv, da je slavnoznani opomin izdal in ta nas je združil z glavno stranko in ta vzela je vsa naša gospodarska vprašanja v svoj program.) Črnogledec sem na volilnem bojišču; rajše manj, ko več glasov štejem, ali v živcih nekaj čutim, kakor da bo Schweiger v Belokrajini dobro dobil po plečih in da morebiti ne bom več videl, kar sem tako težko gledal, prijatelja Viljema Pfeiferja v deželnem zboru kot zastopnika kmetijskih občin dolenjskih. Tako odkritorčnega agitatorja, ko sem jaz, še niste imeli „Slovenčevci“. Ako o Pfeiferju pišem, odkrito rečem, rad ga imam. — Bil sem skoraj štiri leta v njegovi bližini in vse se v meni vzdigne, če pomislim, da ta dober človek, pa tako slab „muzikaš“ kmeta zastopa in to že skoraj 24 let. — Pred 10 leti bi ga bili naši duhovniki že radi od poslanstva odslovili in pred par leti bil bi znova odslovljen, če bi se hitro naš Viljem z dušo in telesom ne bil zapisal Vam gospodom klerikalcem no-

osvete ne more prenesti zmago svoje vrstnice Sprva jo je hotela raztrgati, zgristi, z nogami jo poteptati v prah ter tako umazano prepustiti vetru, ki je pihal čez plan. — Videla je, kako se je jastreb spustil na škranjčka, tako bi se i ona spustila na rožo. A izumila je drug umor. Iz suhega listja napravila je na pesku gromado, jo zažgala, spustivši nanjo kresnico, ter v plamen vrgla utrغانo rožo. Oj kako so nežni listki vstrepotali, se krivili in stiskali! Kako je bilo žalostno in grozovito videti, kako je gorela ta nežna belina, ter vonjava, to mlado življenje in njega milina! — Na ugasli žrjavici pa je ostal naposled beli prašek — rožin pepel — in žena — že takrat grozovita, je bila zadovoljna.

Obup metuljkov v raju pa je bil velik. Ljubili so rožo — a ni je bilo več. Več se ne bodo mogli spuščati na trepetajoče nje listke, srkati med iz sladkovonjavega osrčja. Obupno so obletavali kraj grozovitosti. Eva jih niti opazila ni. Ko pa je ona odšla, spusté se prestrašeni na kraj in obupno gledajo blede ostanke ljubljene rože. — Ohraniti si hočejo vsaj ta spominek — — — Razprostrtimi krili sedejo v beli pepel in se zagrnejo vánj. — Drobní prhteči prašek, ki še sedaj pokriva njih krila je — prašek, pepel umrle rože.

vejšega kova! V Novem mestu so tedaj g. duhovni imeli shod, poklicali Pfeiferja ter mu nož postavili na prsa. Zdrhtel je pred Vami in podpisal je, podpisal vse in podpisal bi bil vse, najhujše. — Vodiš ga zdaj okoli, z zvezanimi rokami mora revež za Vami, žalostno hodi, mučenik je!

Pa to nas dolenjskih agitatorjev ne bi spravilo proti njemu; v volilni borbi v občinah na kmetih nas vodijo druge težnje, kakor dlako cepiti o tem, ako je kdo klerikalen ali liberalen v slovenskem smislu, ampak kaj družega. — Kranjska je poljedelska dežela. Ali nas vseh in tudi Vas ni sram, da v našem deželnem zboru le par kmetov-ekonomov sedi in še večja sramota, da našega kmeta po večjem zastopajo gospodje, ki o kmetijstvu kar nič ne umejo? Gospoda pri „Slovencu“, ne umem dosti kmetijstva, ali več, dosti več, kakor Vi vsi in tudi isti, ki Vas v naš bratomorni boj goní! Pa to vem in znam, da kmetijstvo ni tako lahek nauk, da bi se smel že vsak človek, ki kmetijstvo iz kočije ali železniškega voza gleda, predrzniti, o tistem kaj govoriti ali koristi kmeta zastopati. Povejte mi pa, možje pri „Slovencu“ in v farovžih, kaj razume Vaš dr. Papež, advokat v Ljubljani, kaj Vaš Žitnik in kaj naš prijatelj Viljem Pfeifer o kmetijstvu? Pfeifer ima dosti na javnih dražbah kupljenih kmetij, ali nobene teh ne obdelava sam; je jeden mali vinograd obdeluje in v tej vedi vprašuje zvedenejšega dra. Mencingerja.

To vse naši kmetje izprevidajo; proti Pfeiferju že veliko let godrnjajo in so dozdaj le čakali, da mož sam sprevidi, da mu zastopstvo kmeta čisto nič ne pristaja. Letos so si postavili družega moža. Iz mojega, četrtek v „Slovencu“ natisnjena pisma razvidite, da 25. oktobra še nisem vedel, kdo bo kandidat proti Pfeiferju. Prišel sem v St. Jernejski okraj in vprašal može, katerega bodo proti Pfeiferju postavili za kandidata, ker so že norca se brli iz njega, rekši mi na pr.: „ga moramo odstavi, drugače bo še treba plačevati mu penzijo.“ Ne malo ne se niso ti kmetijski volilci premišljevali in rekli so mi: Gustav Pirc, ki nam „Kmetovalca“ piše, naj bo naš, Riharda Dolenc pa, ki v „Dol. Novicah“ skoraj vse gospodarske članke piše ter je kot veščak v vinoreji tudi zunaj dežele na najboljšem glasu, naj postavijo Belokranjci za kandidata in če prideta ta dva v deželni zbor, se bodo kmetijska vprašanja postavljala na dnevni red in ta dva kot veščaka, dobra ekonoma, se ne bosta mogla prezirati, kakor se Šuklje ni mogel, ko je s svojim talentom vrgel železniško vprašanje Dolenjske in druga v zbor. Dolenjsko kmetijstvo naprej! — glasi se po naših krajih in ekonomih, veščake v kmetijstvu v deželni zbor! To je parola volilnega gibanja v dolenjskih kmetijskih občinah; podali so jo meni kmetje sami in ker uvidevam, da ti možje tako pametno mislijo, grem lahko na agitacijo, saj mi nobeden ne bode mogel očitati, da za kandidate — ne umem ne v kmetijstvu delam, kakor mi niste očitali tega, ko sem z vsem svojim temperamentom vstopil pred 12 leti za Šukljeta ter tako spraviti pomagal velik talent v delo za blagor dežele. Šuklje se je stotero izkazal zaslužnega za to Dolenjsko, morebiti pa bosta Pirc in Dolenc vendar le boljša delavca v kmetijskih vprašanjih, kakor župnik Schweiger in dobrovoljni naš Viljem! Ali ne? Kdo si upa nasprotno trditi?

Belokranjci poznajo že Riharda Dolenc. Vi sami in naši župniki ste ga že več let priporočali ljudstvu Belokrajine za poslanca ter kazali nanj kot izbornega veščaka v vinoreji. Rekli ste: „Belokranjci, vaši vinogradi so uničeni, novih je treba nabaviti. Ubogi ste zdaj, dežela, država mora kaj pomagati, da vsaj po ceni trte dobite, in Rihard Dolenc, vodja kmetijske šole na Grmu, veščak v trtoreji, naš kranjski rojak, pošten Slovenec, tega morate voliti, ko Dragošu ure potekó!“ In glejte, kako vas je že dosti let v „Dol. Novicah“ učil ravno o dobrem vinarstvu ter kmetijstvu, kakor je zdaj po drugih deželah že napredovalo; brez teh spisov bi „Dol. Novice“ že prvo leto šle rakom žvižgati“. — Ali ste naše Belokranjce tedaj za nos voditi hoteli, ko vam zdaj ta Dolenc ni več všeč? In zakaj danes nečete več Dolenc, povem vam, za to, ker se je isti javno odpovedal, da neče nič več opraviti imeti z ljudmi, ki, kakor v Starem trgu hujskajo na sorojake. Ali je pa to pameten razlog, to izvrstno moč odbacniti in na njegovo mesto — kaj pravite, župnika Schweigerja?? — kandidirati? Torej vse fraza o vinoreji, kmetijstvu!

Tudi Pirc poznajo naši kmetje „Kmetovalec“ je v vsaki vasi in G. Pirc ga urejuje, ga po večjem piše. In ob premovanju živine je ta mož mej nami in z lastnimi ušesi se prepričamo, da ta sicer še mladi mož kmetijstvo razume, le o kmetijstvu govori, ko se drugi kandidati teh vprašanj bojijo, ko zlodej križa.

Le pošteno roke na srce, kdo ima prav, naši kmetje, ki ta dva za poslanca želijo, ali vi, ki Pfeiferja in Schweigerja ljudem vsiljujete! Pfeifer je gotovo; Schweiger sam za mandat prosi. Pfeifer se je, predno se je na Dunaj zdaj oktobra meseca odpeljal, kake 4 dni voziral od farovža do farovža in se potolažen potem odpeljal na Dunaj, češ, zdaj je pa že vse v redu in moja izvolitev gotova. Zakaj pa ni šel po vaseh svojih volilcev-kmetov? Ali le farovži so merodajni pri volitvi, kmet

nič ne velja; ta ni toliko vreden, da ga kandidat sam vpraša, če mu je všeč ali ne! — Prav dosti respektu človek, ko to vse vidi, pred vašimi agitatorskimi možgani ne more imeti; mi ga izključimo kmalo iz naše srede, če bi bil kdo naših tako neroden. Ali možje, tako našega kmetijskega volilca poniževati, pa vendar ne gre; da bi on le bil mutasto bitje in neumno, ki samo nič ne ve in le vse farovži! To pa vendar ne gre! Mi smo Dolenjci in pokazali smo vam že, da se brigamo za naša gospodarska vprašanja, pokazali tudi, da smo železnico, popravo glavne ceste, most v Novem mestu že po Šukljetu dosegli. Ne tako nas, Dolenjcev, zančujevati! Tudi v trebanjskem, mokronoškem, radeškem okraju se dviguje hud odpor proti vašim veščakom ekonomom — dr. Papežu in Žitniku. To so znamenja časa; pozor, pozor kapelani in župniki, doktorji sv. pisma; ni samo Slanc zunaj kot ptič, ki vihar naznanja; tudi mej družimi ljudmi in kmeti, kojim gre za to, da pridejo ekonomski v deželni zbor, se vzdigujejo „Sturmögel“!

Agitacija je trudapolno delo; časa se veliko izgubi. Dobičkarje nam dolenjskim agitatorjem ne morete očitati. Meni, duhovni gospodje pri „Slovencu“, še dobro ime kradete, ko ste vendar prepričani, da kot advokat za to ne morem, če je ta posel tudi trd, ker ima z eksekucijo opraviti. Pa po 10 do 20% obresti ne boste za Slanca lahko našli intabuliranih, ne drugače. Lahko pa bi vam povedal, kako nekateri iz vaših vrst na to stran delajo! — Torej stvarno, stvarno in ne bodite otročaji; saj veste, da se vas nič ne bojim! — Vzgojiti pomagal me je res duhovnik, čestitljiv pameten mož, dekan Žuža v Laškem trgu. Nikdar ga nisem žalil. Njemu se imam zahvaliti, da nisem utonil radi pomanjkanja kruha na gimnaziji ter na univerzi. Mož me je imel tako rad, da bi mi vse premoženje bil zapustil. Zapustil ga je potem za dijaške ustanove in jaz sem bil pri napravi testamenta zraven in me je mož testamentnim eksekutorjem volil. In to vse, ko sem se v „Slov. Narodu“ z Vašimi predniki pri „Slovencu“ bojeval. Od njega imam dosti vzgoje: ali le vprašajte po slov. Štajerskem po dekanu Antonu Žuži in odkrije se tam sleherni domoljub. Seveda, ta duhovnik je imel večje duševno obzorje, kakor vi in on je bil velik patrijot. Le ž njim mi je svoj dolg pobotati in to je vrejeno, mož ta mi je dal večkrat svoj blagoslov na pot v življenje, slednjič, ko me je poročil.

Tako, le dajmo se! Jaz grem hitro na voz in v kraj na agitacijo, v katerem župnik že vidi, kako bo Pfeifer gostijo imel v Kandiji pri Windischerju; naročena je ta najbrže že. Morebiti Pfeifer, če ga lepo posadimo na tla, dá za gostije namenjen denar naši dijaški kuhinji v Novem mestu, ali pogorelcem v Toplicah, ki tako težavno zopet zidajo.

Dr. Slanc,

v lastnem in drugih imenu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. novembra.

— (Občinski svet) je včeraj v tajni seji reševal mnogo stavbinskih rečij, danes ob 6. uri zvečer pa bode imel izredno javno sejo.

— (Volitve v zdravniško zbornico.) Končno so se razpisale volitve v zdravniško zbornico kranjsko. Prvotno je bil za oddajo glasovnic določen rok do 4. novembra, a zdaj se je podaljšal do 11. novembra.

— (Kranjska hranilnica.) V včerajšnji slavnostni seji kranjske hranilnice so se prtrdili vsi predlogi, kakor smo jih včeraj naznanili. Predsednik g. Luckmann je v daljšem govoru pojasnjeval, kaj občeokoristnega je hranilnica storila, a v imeni vlade je govoril deželni predsednik baron Hein.

— (Osobna vest) Predstojnik inženerskemu oddelku pri južni železnici v Ljubljani gosp. Josip Kambersky je premeščen na Dunaj.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) V četrtek se bodo torej predstavljali „Razbojnik“, se bode po večletnem prestanku zopet uprizorila klasična igra. Že v prvi dobi slovenskega gledališča se je ta znamenita igra jedenkrat predstavljala in kritike iz tedanjih časov pričajo, da je bilo občinstvo nepopisno oduševljeno in gledališče natlačeno polno, dasi tedaj pri našem gledališču ni bilo močij, ki bi se mogle meriti s sedanjimi. Za „Razbojnika“ se kaže v vseh krogih gledaliških prijateljev najintenzivnejše zanimanje in vsestransko se odobrava poskus, spraviti klasična dela na naš oder.

— (Predstava na čast gorenjskim gostom.) Javili smo že, da se bo v soboto na čast gorenjskim gostom pela velika opera „Afričanka“. V Kraju sestavljeni odbor za prireditev skupnega prihoda k sobotni predstavi je razposlal po vsem Gorenjskem vabila in nadejati se je številne udeležbe. Da bi ne zmanjkalo prostorov, bi bilo želeto, da se udeležniki z Gorenjskega čim prej oglase za vstopnice. Napovedani obisk Gorenjcev je ljubljanske narodne kroge

močno razveselil, toliko bolj, ker so prav Gorenjci uneti podporniki naše gledališča in je pogostoma obiskujejo ter tako materijelno omogočajo njega napredovanje. Da se bodo mili gosti presrečno vzprejeli, je po sebi umevno.

— („Slovensko učiteljsko društvo“) priredi v sredo 6. t. m. v klubovi sobi „Pri slonu“ prvi letošnji učiteljski večer. Poročali bodo gg. J. Dimnik in E. Gangl, o češko-slovanski narodopisni razstavi v Pragi, in g. J. Krulec „Nekaj o učiteljskih izpitih v začetku preteklega stoletja“. Začetek ob 8. uri zvečer. Vsi prijatelji društva dobro došli.

— (Slov. delavsko pevsko društvo „Slavec“) je zaradi priprav za neki slovesni nastop prelozilo nameravani spominski večer na čast skladatelju Volariču na dan 8. decembra.

— (Preskušnje za učiteljsko osposobljenje) so se včeraj pričele na c. kr. učiteljsku. Oglasilo se je za skušnjo za ljudske šole 6 učiteljev in 30 učiteljic; za skušnjo za meščanske šole 2 učitelja in 2 učiteljici.

— (Izpitni za državno gozdno in lovsko službovanje) so se vršili pri tukajšnji deželni vladi. Za izpite za gozdnovarstveno in tehnično pomožno službovanje se je oglasilo 21 kandidatov; 3 so odstopili, 4 pa izpita niso naredili, ostali so imeli deloma dober deloma prav dober uspeh. Za lovsko in lovsko-varstveno službovanje se je oglasilo k izpitu 11 kandidatov; odstopili so 3, ostali pa so vsi naredili izpit.

— (Z Barja.) Piše se nam: Čudno se nam zdi, da imajo vasi ljubljanske okolice kakor so: Rudnik, D. M. v Polji, Hrušica i. t. d. to prednost pred nami, da se jim dostavljajo pisma dvakrat na teden, nam pa nikoli! Mi bivamo na mestnem teritoriju, a vendar ne uživamo te dobrote, kakor oni. Res je, da naše dopisovanje ni Bog ve kako razvito in da dobivamo le „leere Geldbriefe“ vendar je imel že marsikdo sitnosti in gmotno škodo, ker ni dobil pravočasno tega ali onega obvestila i. t. d. Sedaj leže pisma toliko časa na pošti, da pridejo dotičniki, za katere so, po nje. Priprosto ljudstvo pa se malo briga za pošto in ne hodi tja, ker ne pričakuje navadno pisem. Zato jih leži vedno mnogo na pošti, nekaterikrat po več mesecev dokler se ne vrnejo, od koder so prišla. Naj bi pač slavno pošto ravnateljstvo odpravilo ta nedostatek in naklonilo nam to, kar imajo že drugi.

— (Obrtno gibanje v Ljubljani.) Meseca oktobra letos pričeli so v Ljubljani izvrševati obrte in sicer: Stage Oton iz Beljaka, sobno slikarstvo in plesarski obrt; Berzin Josipina, Mestni trg. šte. 9, žensko krojaštvo; Lampert Terezija, Dunajska cesta šte. 25, prodajo apna; Dolenc Anton, Mestni trg šte. 9, krojaški obrt; Fischer Oton, Kongresni trg št. 9, knjigotrštvo (antivarijat) in posojevanje knjig; Elsner Viktorija, Tržaška cesta šte. 3, kramarijo s krojnim blagom in suhim cvetličjem; Kern Marija, Slonove ulice šte. 30, kramarijo z drobnim blagom; Kubelka Karol, Poljanska cesta šte. 7, trgovsko agenturo; Ottogalli Dominik, Dunajska cesta šte. 7, prodajo pečenega kostanja; Polanjo Alojzij, Hrenove ulice šte. 6, čevljarški obrt; Čepon Adolf, Opekarska cesta šte. 55, krojaški obrt; Richter Franc, Poljanska cesta šte. 5, branjarijo; Bergant Štefan, Breg šte. 20, gostilničarski in krčmarski obrt; Lehnert Marija, Dunajska cesta šte. 35, nadrobno prodajo žganih opojnih tekočin; Weber Viljem, Tržaška cesta šte. 40, kleparski obrt. — Odpovedali, oziroma faktično opustili pa so obrt in sicer: Kotnik Anton, branjarijo; Tanko Frančiška, gostilničarski in krčmarski obrt; Jeromen Terezija prodajo mesa; Fischer Maks, knjigotrštvo; Škutelj Franc, pečenje in prodajo črnega kruha; Štibernik Uršula, kramarijo z drobnim blagom.

— (Platnice za Stritarjevo knjigo „Pod lipo.“) Dobroznani ljubljanski knjigovez gosp. Ivan Bonač je za Stritarjevo knjigo „Pod lipo“ naredil jako elegantne in trdne platnice, katere prodaja komad po 20 kr., s poštnino vred 25 kr. Platnice so vredne toplega priporočila.

— (Iz Starega trga pri Poljanah) se nam piše: Od leta 1852. nismo imeli take povodnji, ko zadnje dni. Kolpa preplavila je naše polje in travnike ter odnesla radi deževja zastale pridelke in zasula vso ravnino z mulom ter jo tako storila za več let nerodovitno. Žagarjem je odnesla voda les, mlinarji imajo tudi velike škode. Upamo, da naši poslanci in vlada ne bodo pozabili na našo dolino!

— (Koncert na korist šolski mladini) priredijo boštanjski pevci pod vodstvom gosp. nadučitelja

telja Alojzija Račiča dne 10. novembra točno ob 4. uri popoldne v prostorih gosp. Alojzija Drmelja v Boštanju. Po koncertu prosta zabava.

— (Nesreča v rudniku) Dne 31. m. m. je v idrijskem rudniku eksplodiral dinamit in rudarja Ivana Gantarja težko, rudarja Matijo Šinkovca pa lahko ranil.

— (Trgatev na Štajerskem) je po vseh gorica končana. Veščaki trde, da bode letošnje vino še boljše nego iz l. 1885. Plačuje se štrtinjak po 70 do 80 gld. in tudi več. Ljutomerski cerkveni mošt se je prodajal s posodo vred po 150 do 180 gld. štrtinjak, torej po 24 do 27 kr. liter. Nekateri pa so ga prodali celo po 28 do 30 kr. liter.

— (Povodnji) so bile minole dni tudi na Goriškem in so naredile veliko škode. Soča in Idriška in njih pritoki so silno narasli in preplavili vso okolico. Voda je odnesla mnogo drv, samo v tolminski okolici več nego 200 sežnjev, je izruvala drevesa in opustoševala polja. Tudi Vipavščica je izstopila iz struge in proužročila posebno veliko škodo v tovarnah, ki so ob njenih bregovih. Škocijanske jame je silno narasla Reka tako preplavila, kakor se že 20 let ni opazovalo. Voda je doseglja v Veliki Dolini višino 12 metrov nad normalom, v Rudolfovi jami pa je preplavila pota, ki leže 17 metrov nad tlom in odnesla več lesovja od hudičevega mosta. Kako silen je bil naval vode, se vidi iz tega, da so po palec debeli železni naslanjalni drogi zakrivljeni, ali pa iz skalovja iztrgani. Devet metrov dolga hlode, ki so bili pritjeni z močnimi železnimi spojkami, je voda izruvala 16 metrov visoko nad Reko. Sodi se, da je voda napolnila vso jamo, v nekaterih krajih do 70 metrov visoko. Ker se je pa primerno kmalu odtekla, morajo biti za škocijanskimi jamami še druge neznane prostorne jame, kamor se je odtekla tolika množina vode.

— (Dinamitarji na Primorskem) Na kolodvoru v primorskem Trzinu našel je neki inženjer štiri dinamitne kapselne. Sluti se, da so bili pripravljeni za atentat na železniški vlak. Brez dvoma je kak iredentovec z dinamitom hotel potrditi svoja politična načela.

— (Laška demonstracija.) V Milanu se je te dni razkril spomenik Garibaldiju. Mej venci, kateri so se položili na spomenik, je bil jeden — Tržačanov. Trak je bil v tržaških barvah in imel napis „Trieste a Giuseppe Garibaldi.“

— (Akad. senat hrvatskega vseučilišča) je zaradi protiradarskih demonstracij za časa cesarjeve navzočnosti relegiral 16 vseučiliščnikov, in sicer 6 za vedno, 2 za štiri semestre, 8 za dva semestra. Mej relegiranci niso tisti, proti katerim teče sodna preiskava.

— (Madjarski globus se širi.) Za avstro-ogersko mornarico zidajo novo cerkev blizu Pulja. Njeno zunanje lice bo sestavljeno iz zelenega, rdečega in belega mramorja, torej predstavljalo ogerške barve. In za to cerkev bodo nabirali mej primorskim prebivalstvom.

— (Razpisane službe.) Na jednorazredni ljudski šoli v Stopiču (IV. plač. kategorija) mesto učitelja in voditelja. — Na dvorazrednici v Dobrniku drugo učno mesto (IV. plač. kat.) Prošnje za obe službi do dne 20. novembra okr. šolskemu svetu v Novemestu.

* (Samočeške ulične napise) je sklenila narediti občina Smihov pri Pragi namestu dosedanjih dvojezičnih. Deželni odbor jim ne bo delal situostij, ker v češkem deželnem odboru ni izdajalcev narodne stvari.

* (Umorjeni begun.) Iz Hruszowa v Gališki je pobegnil neki ulanec, ker so ga podčastniki preveč trpinčili. Odsoten je bil nekaj dni, potem se pa vrnil in se sam ovadil. Zapovednik ga je dal takoj aretovati in naročil nekemu podčastniku, naj ulanca pelje v Lubaczow. Ta korporal je privezal ulanca k svojemu konju in odjahal, ulanec pa je moral teči. Korporal je poglaval konja v galop. Nekaj časa je ulanec dirjal poleg konja potem pa omagal in padel. To pa korporala ni motilo. Priganjal je konja in ta je ulanca vlekel za soboj skoro uro daleč v Hruszov. Ko je korporal dospel tja, je bil ulanec seveda že ubit; polomljene so mu bile vse kosti, glava je bila vsa razbita.

* (Davek na bicikle) na Francoskem je do nesel l. 1894. državni blagajnici okoli 1½ milijona frankov. Obdačenih je bilo 147 977 biciklov. Ta davek je dal skoro 5krat toliko dohodka, kakor davek na konje, ali drugo vožno živino.

* (V visočini 17.000 metrov nad zemljo.) Minuli teden sta spustila v Parizu zrakoplovca Hermille in Besancon v zrak balon, ki je imel spodaj namestu običajne košare, aparate, ki sami od sebe zaznamijo temperaturo, gostoto zraka itd. Balon je padel še isti dan proti večeru na tla blizu Chaintrauxa. Aparati so kazali, da je balon dospel 17.000 metrov visoko, v kateri višini je bila temperatura 75° pod ničlo.

Slovenoi in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— Slovensko nemški slovar. Včeraj je izšel zadnji sešitek Wolf Pleteršnikovega slovensko-nemškega slovarja, obsežajoči slovarsko gradivo od besede zapletka do žvrkljati ter popravke in dodatke. Umeje se ob sebi, da bomo o tem monumentalnem delu govorili še obširneje.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 42. naslednjo vsebino: Pod novo vladno; Iz državnozbornih govorov; Pred novimi volitvami; Gazela; Volk i lisica; Literarne misli; Dunajsko pismo; Slovenci in Rusi; Ženstvo; Drobince; Razgled po slovanskem svetu; Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“ ima v št. 21. naslednjo vsebino: Jos. Ciperle: Narodna vzgoja; Občni zbor „Zaveze slov. učiteljskih društev; Cepuder: Občni zbor „Narodne šole“; Listek; Književnost; Naši dopisi; Vestnik; Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— „Kmetovalec“ ima v št. 20. naslednjo vsebino: Kako se iz sadja dela kis ali jesi; Verzajsko ivanovo grozdjice; Sušenje sadja; Migljeji občinam; Kako se delé in urejajo skupni pašniki, gozdi in jednaka skupna zemljišča; Kis iz medu; Prezimovanje cvetic; Razne reči; Vprašanja in odgovori; Gospodarske novice; Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Brzjavke.

Plzen 5. novembra. V kaznilnici v Boryju pri Plznu se je danes trinajstim omladincem, obsojenim v znani pravdi, naznanilo, da jih je cesar pomilostil. Pomiloščenci so se takoj izpustili. Mej njimi sta tudi dr. Rašin, sin državnega poslanca istega imena, in pisatelj Hajn.

Dunaj 5. novembra. Poslanska zbornica je v današnji seji razpravljala o predlogi glede melioracijskih posojil. Poljedelski minister grof Ledebur se je izrekel za to, da se kmetovalcem zadolženje čez gotovo mejo onemogoči.

Lvov 5. novembra. Smolka slavi danes svoj 85. rojstni dan in 50letnico, kar je bil obsojen na smrt. Mesto je polno tujcev, ki so prišli iz vseh poljskih krajev, prodajalnice so vse zaprte. Posebna deputacija je spremila Smolko v katedralo, v mestno hišo in v sinagogo; brezštevilna množica mu je prirejala viharne ovacije. Na strelišču se je Smolki poklonilo 120 deputacij.

Pariz 5. novembra. Ministerski predsednik Bourgeois je predstavil poslanski zbornici novo ministerstvo in potem čital vladni program, v katerem se obljublja ustreči mnogim gospodarskim in političnim zahtevam radikalcev in socialistov. Časopisi povdarjajo, da je prišla prvič na krmilo stranka, katera je socialistom sorodnejša nego doslej vladajočim strankam.

Bruselj 5. novembra. Tukajšnji vodilni klerikalni list „Patriote“, kateremu dopisuje visok dostojanstvenik na papeževem dvoru, poroča, da je mej avstrijsko vladno in Vatikanom nastal konflikt, ker se nuncij Agliardi še ni odstranil.

Narodno-gospodarske stvari.

— O letini izdalo je ravnokar c. kr. poljedelsko ministerstvo konečno poročilo, kateremu posnamemo da so se poljski pridelki večinoma srečno spravili ob lepem in ugodnem vremenu meseca septembra in v prvi polovici oktobra. Koruza obrodila je na Štajerskem in Koroškem večinoma prav dobro, na Kranjskem srednje dobro. v Dalmaciji na Goriškem in Primorskem in ostalih avstrijskih deželah pa manje povoljno. Krompir obnesel se je precej dobro posebno glede kvalitete, ter je izredno ukusen. Repa ostala je precej drobna, zelju pa so gosenice precej škodovali. Najbolje obnesla se je vinska letina. Na Štajerskem izpala je trgategv kvalitativno in kvantitativno prav dobro; na Kranjskem in Goriškem je sicer nekoliko manje mošta, a kvaliteta je tudi tukaj izvrstna. Slabše izpala je trgategv v Istriji, Dalmaciji in na južnem Tirolskem, vendar je kapljica tudi v teh krajih mnogo boljja nego lanske leto. Sadja pa je letos splošno prav malo, le v Galiciji in Bukovini je v nekaterih krajih sadno drevje bolje obrodilo. Ozimina se je večinoma še pri lepem vremenu posejala.

— Vinokupcem po Slovenskem se naznanja, da se dobi letos obilo vina, izvrstna kapljica v Stopercih, še več v Žetalih blizu Rogateca Bela in rdeča vina so po 70 — 80 gld.; izvrstna črnina po 90 do 100 gld. štertinjak. Letošnje vino bo, ko se vleže, jednako vinom iz 1885. leta.

— Državne železnice. Postaja Mladotice na železnici Plzen-Duchov se je z dnem 1. novembra otvorila tudi za pratežni promet. Dosedaj je bila urejena samo za osebni promet.

Tužci.

4. novembra.
Pri **Lloyd**: Stefan z Dunaja. — Effenberger iz Brna. — Golia iz Novegostaja.
Pri **avstrijskem cesarju**: Müller iz Hamburga.
Pri **južnem kolodvoru**: Jancgar iz Dobrunja. — Bayer iz Hamburga. — Spendal iz Polja. — Sendorfer iz Celja. — Pogačnik iz Tržica. — Golobitsch, Bezek iz Se-miča. — Pohl iz Gradca. — Krasnik iz Brnice.

Umrli so v Ljubljani:

29. oktobra: Marija Basler, posestnikova žena, 56 let, Gradaške ulice št. 8.
30. oktobra: Mihael Potočnik, duhovnik, 86 let, Kongresni trg št. 17. — Vladimir Hanuš, inženirjev sin, 5 let, Guberjeve ulice št. 13. — Jera Peternel, delavka, 24 let, Sv. Petra ceta št. 74.
3. novembra: Roza grofinja Manin, zasebnica, 62 let, Breg št. 12.

Meteorološko poročilo.

Novembra	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
4.	9. zvečer	739.0	9.6° C	brezveter.	skoro jas.	
5.	7. zjutraj	738.8	4.6° C	sr. sever	megla	0.0
"	2. popol.	737.8	11.3° C	sl. zahod	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 11.3°, za 4.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 5. novembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	"	20	"
Avstrijska zlata renta	121	"	15	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	80	"
Ogerska zlata renta 4%	120	"	60	"
Ogerska krona renta 4%	98	"	70	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1042	"	—	"
Kreditne delnice	385	"	50	"
London vista	120	"	70	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	92 1/2	"
20 mark	11	"	80	"
20 frankov	9	"	55 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	20	"
C. kr. cekini	5	"	69	"

Javna zahvala.

Dolžnost nam je, da se na tem mestu zahvalimo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kakor tudi vsem tistim, ki so nam povodom smrti nepozabnega našega soproga, svaka in strijca

dra. Frana Celestina

pritekli na pomoč s svojim svetom ali pa izrekli svoje sožalje.

Posebna hvala „Matici Slovenski“, gos-podom I. Hribarju, Pl. A. Kulakovskemu, V. Pfeiferju, Fr. Podgorniku, J. Stritarju in „Sloveniji“.

(1435) Žalujoča rodbina.

Telovadba

za stareje gospode je vsak ponedeljek in petek od 6. do 7. ure zvečer v poslopji višje gimnazije, dokler se dru-gače ne določi.

Fran Brunet

(1436—1)

c. kr. tel. učitelj.

Kranjska vinarna v Ljubljani

Slonove ulice št. 52

prilporeča izvrstno

Bavarsko pivo

iz občeslovesne pivovarne „Kundl“ (ustanovljene leta 1658)

vrček po 13 kr.,

dolenjski mošt

občeznana dr. Skedi-ova zadraščina, liter po 48 kr.,

fin sladak Prosekar

liter po 48 kr.,

kakor tudi dobrega **Istrijanca** po 28 kr., **Tiroloca** po 36 kr. liter itd. (1413—2)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopno omenjeni prikažalni in odhajalni časi označeni so v srednjem stolpcu.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

08. 12. uri 5 min. po mošt osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Cel-lovec, Franzensfeste, Ljubno, Čas Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Heb, Karlove vane, Francovo vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
08. 6. uri 10 min. ajutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
08. 7. uri 10 min. ajutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Cel-lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Čas Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
08. 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
08. 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj.
08. 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, Čas Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregena, Curth, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Bude-jovice, Pilsen, Marijine vane, Heb, Francovo vane, Karlove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
08. 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
Bazun tega ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 36 min. popoldne osebni vlak v Leace-Ried.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

08. 5. uri 55 min. ajutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-skega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsnja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aus-see, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
08. 8. uri 10 min. ajutraj mešani vlak s Kočevja, Novega mesta.
08. 11. uri 36 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-skega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsnja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genevo, Curth, Bregena, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.
08. 9. uri 55 min. popoldne mešani vlak s Kočevja, Novega mesta.
08. 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
08. 9. uri 25 min. večer mešani vlak s Kočevja, Novega Mesta.
08. 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

08. 7. uri 38 min. ajutraj v Kamnik.
" 9. " 05 " popoldne " "
" 8. " 50 " večer " "
" 10. " 10 " večer " " (poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

08. 5. uri 55 min. ajutraj s Kamnika.
" 11. " 15 " popoldne " "
" 6. " 30 " večer " "
" 9. " 55 " večer " " (poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih)

Na prodaj je

krotka srna „Bistra“.

Natančneje se poizvé Pred škofijo šte. 15, 1. nadstropje. (1432)

Podobar

ki je zmožen po modelih iz lesa izdelovati podobe, se takoj vzprejme pri Alojziju Progar-ju, akad. podobarju v Celovcu, Koroško. (1434—1)

Vzprejem

solicitatorja

z lepo pisavo in s spričevalom, da je v jednaki lastnosti že služboval.

V Ljubljani, dné 3. novembra 1895.

Ivan Plantan

(1433—1)

c. kr. notar.

Kupčujem

s smrekovim in mecesnovim lesom ter poznam po-sebno trgovino na Zgornjem Štajerskem. Iščem družbenika ali pa hočem upeljati in voditi za dobro in večjo slovensko tvrdko lesno kupčijo v gori ime-novani deželi.

Po naslovu naj se blagovoli povprašati pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (1418—3)

Razpis službe.

Na naši deški ljudski šoli s pravico javnosti v Trstu se razpisuje

služba učitelja-voditelja

z 800 gld. letne plače.

Postavno opremljene prošnje naj se do dné 20. novembra t. l. določijo „Vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani

dné 28. oktobra 1895.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Zeliščni sirup

od občinstva navadno zahtevan pod imenom

sok za prsa, pljuča in zoper kašelj

prirejen iz

planinskih zelišč in lahko raztopljivega vapnenega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenice 5 gld.

Dobiva se pri (819 44)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Posilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Štev. 1431.

Natečaj.

(1428—1)

S početkom meseca decembra t. l. vzprejme se v službo

občinski redar

z letno plačo 360 gld., prostim stanovanjem v občinski hiši in službeno uniformo.

Prosilci, kateri so zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, vložé naj prošnje z dokazi sposobnosti pri podpisnem županstvu do 25. t. m.

Dosluzeni vojaki in žandarmi, kateri so se z enakimi posli že pečali, inajo prednost.

Županstvo Postojina, dné 1. novembra 1895.

Župan: Vičič Miroslav l. r.

(1424)

Razglas.

Posojilnica v Mariboru podeli za šolsko leto 1895/1896 iz ustanove ranjkega gospoda **Franca Rapoca** visokošolcem

osem štipendij v znesku po 150 gld. av. v.

Pravico do teh štipendij imajo dijaki slovenske narodnosti, po-sebno iz Mariborskega in Šoštanjkega okraja in tudi taki, ki se po dovršenih naukih pripravljajo za stroge skušnje v dosegu doktorata.

Prošnje za štipendije, obložene s krstnimi listi, spričevali ubošta, spričevali o skušnjah in z indeksi vložé naj se pri „Posojilnici v Mariboru“ do 20. novembra t. l.

V prošnji naj se tudi omeni, uživa li prosilec že od drugod kako podporo in v katerem znesku.

V Mariboru, dne 2. novembra 1895.

Ravnateljstvo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nelli.

Jubilejske ustanove.

Potpisana zbornica razpisuje za leto 1895

osem cesar Francišek-Jožefovih ustanov po 25 gld. za onemogle obrtnike vojvodine Kranjske.

Prošnje naj se vpošljejo zbornici do 20. novembra t. l. in priloži naj se jim od župnijskega in občinskega urada potrjeno dokazilo, da je pro-sitelj kak obrt samostojno (na svojo roko) izvrševal, da zdaj zaradi one-moglosti ne more več delati in da je ubog.

V Ljubljani, dné 2. novembra 1895.

(1423—1)

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko.

Izveček iz razglasa.

Po razglasu z dné 18. oktobra 1895, odd. 13, št. 1865, na-merava c. in kr. vojno ministerstvo

razne oblačilne in opravne predmete

za c. in kr. vojsko v letu 1896

naročiti pri malih obrtnikih.

Natančneji pogoji za udeležitev pri tem zalaganju so razvidni iz razglasa, objavljenega v popolnem obsegu v „Slovenskega Naroda“ št. 252 z dné 31. oktobra.

(1391—1)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“